

Úřední věstník

Evropské unie

L 405

České vydání

Právní předpisy

Svazek 49
30. prosince 2006

Obsah

I Akty, jejichž zveřejnění je povinné

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva 1
- ★ Nařízení Rady (ES) č. 1932/2006 ze dne 21. prosince 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni 23
- ★ Nařízení Rady (ES) č. 1933/2006 ze dne 21. prosince 2006, kterým se Běloruské republice dočasně odnímá přístup ke všeobecným celním preferencím 35
- ★ Nařízení Rady (ES) č. 1934/2006 ze dne 21. prosince 2006, kterým se zřizuje finanční nástroj pro spolupráci s průmyslovými a jinými zeměmi a územími s vysokými příjmy 41

II Akty, jejichž zveřejnění není povinné

.

Akty přijaté podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii

- ★ Společná akce Rady 2006/998/SZBP ze dne 21. prosince 2006, kterou se mění společná akce 2001/555/SZBP o zřízení satelitního střediska Evropské unie 60

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006

ze dne 20. prosince 2006,

**kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích
členských států a mění Schengenská úmluva**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 odst. 2 písm. a)
této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy¹,

¹ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. února 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. října 2006.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na potřebu vytvořit pravidla pro malý pohraniční styk s cílem konsolidovat právní rámec Společenství v oblasti vnějších hranic upozorňuje sdělení Komise „K integrovanému řízení vnějších hranic členských států Evropské unie“. Tuto potřebu potvrdila i Rada dne 13. června 2002 schválením „Plánu řízení vnějších hranic členských států Evropské unie“, který následně podpořila Evropská rada na svém zasedání v Seville ve dnech 21. a 22. června 2002.
- (2) Je v zájmu rozšířeného Společenství zajistit, aby hranice s jeho sousedy nepředstavovaly překážku pro obchod, sociální a kulturní výměnu či regionální spolupráci. Proto by měl být vytvořen účinný systém malého pohraničního styku.
- (3) Režim malého pohraničního styku představuje odchylku od obecných pravidel pro ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnější hranice členských států Evropské unie, která jsou stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)¹.

¹ Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

- (4) Společenství by mělo stanovit kritéria a podmínky, které je třeba dodržet, má-li být obyvatelům pohraničních oblastí usnadněno překračování vnější pozemní hranice v rámci režimu malého pohraničního styku. Stanovená kritéria a podmínky by měly zajistit rovnováhu mezi snahou usnadnit obyvatelům pohraničních oblastí překračování hranic, pokud cestují v dobré víře a mají k častému překračování vnější pozemní hranice oprávněné důvody, a potřebou zabránit nedovolenému přistěhovalectví a případným hrozbám pro bezpečnost vznikajícím v důsledku trestné činnosti.
- (5) Aby se předešlo zneužívání povolení pro malý pohraniční styk, mělo by být zpravidla vydáváno pouze osobám, kteří mají v pohraniční oblasti zákonné bydliště po dobu nejméně jednoho roku. Dvoustranné dohody uzavřené mezi členskými státy a sousedními třetími zeměmi mohou stanovit delší dobu trvání takového pobytu. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech týkajících se například nezletilých osob, změn rodinného stavu nebo zdědění pozemku mohou tyto dvoustranné dohody stanovit i kratší dobu trvání takového pobytu.
- (6) Povolení pro malý pohraniční styk by mělo být vydáváno obyvatelům pohraniční oblasti bez ohledu na to, zda podléhají či nepodléhají vízové povinnosti podle nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni¹. V důsledku toho by mělo být toto nařízení posuzováno ve spojení s nařízením Rady (ES) č. 1932/2006 ze dne 21. prosince 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 539/2001², jehož účelem je osvobodit od vízové povinnosti obyvatele pohraničních oblastí, kteří využívají režim malého pohraničního styku zavedený tímto nařízením. Toto nařízení může tudíž vstoupit v platnost pouze ve spojení s uvedeným pozměňujícím nařízením.

¹ Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 851/2005 (Úř. věst. L 141, 4.6.2005, s. 3).

² Viz tento Úřední věstník.

-
- (7) Společenství by mělo stanovit zvláštní kritéria a podmínky pro vydávání povolení pro malý pohraniční styk obyvatelům pohraničních oblastí. Tato kritéria a podmínky by měly být v souladu s podmínkami vstupu ukládanými obyvatelům pohraničních oblastí překračujícím vnější pozemní hranici v režimu malého pohraničního styku.
- (8) Zavedením pravidel pro malý pohraniční styk na úrovni Společenství by neměla být dotčena práva volného pohybu, která požívají občané Unie a jejich rodinní příslušníci a státní příslušníci třetích zemí a jejich rodinní příslušníci, na které se na základě dohody mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a těmito třetími zeměmi na straně druhé vztahují práva volného pohybu rovnocenná právům občanů Unie. Pokud však usnadnění překračování hranice podle režimu malého pohraničního styku vůči obyvatelům pohraničních oblastí zahrnuje méně systematické kontroly, mělo by se toto usnadnění automaticky vztahovat na všechny osoby, které požívají práva Společenství na volný pohyb a mají bydliště v dotyčné pohraniční oblasti.
- (9) Za účelem provádění režimu malého pohraničního styku by členské státy měly mít možnost zachovat v platnosti nebo případně uzavírat dvoustranné dohody se sousedními třetími zeměmi, pokud budou tyto dohody v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení.

- (10) Tímto nařízením nejsou dotčena zvláštní ujednání vztahující se na Ceutu a Melillu, uvedená v prohlášení Španělského království o městech Ceuta and Melilla v závěrečném aktu Dohody o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, podepsané v Schengenu dne 19. června 1990¹.
- (11) V případě zneužití režimu malého pohraničního styku zavedeného tímto nařízením by členské státy měly dotyčným obyvatelům pohraniční oblasti ukládat sankce stanovené vnitrostátními právními předpisy.
- (12) Komise by měla předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Je-li to nezbytné, měly by být ke zprávě připojeny legislativní návrhy.
- (13) Toto nařízení ctí základní práva a svobody a zachovává zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie.
- (14) Jelikož se cíl tohoto nařízení, totiž vymezení kritérií a podmínek pro zavedení režimu malého pohraničního styku na vnějších pozemních hranicích, přímo dotýká *acquis* Společenství v oblasti vnějších hranic a nemůže jej být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.

¹ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 69.

- (15) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis* podle hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (16) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody².
- (17) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*³. Spojené království se tudíž nepodílí na jeho přijímání, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

¹ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

³ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

- (18) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*¹. Irsko se tudíž nepodílí na jeho přijímání, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (19) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí 2004/849/ES² a s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí 2004/860/ES³.
- (20) Ustanovení čl. 4 písm. b) a čl. 9 písm. c) tohoto nařízení představují ustanovení navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

² Rozhodnutí Rady 2004/849/ES ze dne 25. října 2004 o podpisu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení (Úř. věst. L 368, 15.12.2004, s. 26).

³ Rozhodnutí Rady 2004/860/ES ze dne 25. října 2004 o podpisu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení (Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 78).

Kapitola I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

1. Tímto nařízením se zřizuje režim malého pohraničního styku na vnějších pozemních hranicích členských států a pro tento účel se jím zavádí „povolení pro malý pohraniční styk“.
2. Tímto nařízením se členské státy zmocňují k uzavírání nebo k zachování v platnosti dvoustranných dohod se sousedními třetími zeměmi za účelem provádění režimu malého pohraničního styku zavedeného tímto nařízením.

Článek 2

Oblast působnosti

Tímto nařízením nejsou dotčena ustanovení práva Společenství ani vnitrostátního práva použitelná na státní příslušníky třetích zemí, která se týkají

- a) dlouhodobých pobytů;
- b) přístupu k hospodářské činnosti a jejího výkonu;
- c) cel a daňových záležitostí.

*Článek 3**Definice*

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- 1) „vnější pozemní hranicí“ společná pozemní hranice mezi členským státem a sousední třetí zemí;
- 2) „pohraniční oblastí“ oblast do vzdálenosti nejvýše 30 kilometrů od hranice. Místní správní celky, které mají být považovány za pohraniční oblast, určí dotyčné státy ve svých dvoustranných dohodách uvedených v článku 13. Pokud se část takového celku nachází více než 30 kilometrů od hraniční linie, avšak ne více než 50 kilometrů, považuje se přesto za část pohraniční oblasti;
- 3) „malým pohraničním stykem“ pravidelné překračování vnější pozemní hranice obyvateli pohraniční oblasti za účelem pobytu v pohraniční oblasti, například z důvodu sociálních, kulturních nebo opodstatněných hospodářských zájmů nebo rodinných vazeb, po dobu nepřesahující dobu stanovenou v tomto nařízení;
- 4) „osobami požívajícími právo Společenství na volný pohyb“:
 - i) občané Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství a státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie vykonávajícího právo volného pohybu, na které se vztahuje směrnice 2004/38/ES¹;

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

- ii) státní příslušníci třetích zemí a jejich rodinní příslušníci, bez ohledu na jejich státní příslušnost, kteří na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a těmito třetími zeměmi na straně druhé požívají právo volného pohybu rovnocenné právu občanů Unie;
- 5) „státním příslušníkem třetí země“ každá osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství a na kterou se nevztahuje bod 4;
- 6) „obyvateli pohraniční oblasti“ státní příslušníci třetích zemí, kteří mají v pohraniční oblasti země, která sousedí s členským státem, zákonné bydliště po dobu stanovenou v dvoustranných dohodách uvedených v článku 13 a alespoň jeden rok. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech uvedených v těchto dvoustranných dohodách se za dostatečnou dobu takového pobytu může považovat rovněž doba kratší než jeden rok;
- 7) „povolením pro malý pohraniční styk“ zvláštní doklad zavedený kapitolou III, který opravňuje obyvatele pohraniční oblasti překračovat vnější pozemní hranici v rámci režimu malého pohraničního styku;
- 8) „Schengenskou úmluvou“ Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích¹.

¹ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19. Úmluva naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1160/2005 (Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 18).

Kapitola II

Režim malého pohraničního styku

Článek 4

Podmínky vstupu

Obyvatelé pohraniční oblasti mohou překračovat vnější pozemní hranici sousedního členského státu v rámci režimu malého pohraničního styku za podmínky, že

- a) jsou držiteli povolení pro malý pohraniční styk, a je-li to vyžadováno příslušnými dvoustrannými dohodami podle článku 13, platného cestovního dokladu nebo dokladů;
- b) nejsou osobami vedenými v schengenském informačním systému (SIS), jimž má být odepřen vstup;
- c) nejsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoli z členských států, zejména nejsou osobami, jimž má být podle vnitrostátních databází členských států odepřen vstup ze stejných důvodů.

Článek 5

Délka pobytu v pohraniční oblasti

Dvoustranné dohody uvedené v článku 13 upřesní maximální dovolenou délku každého nepřerušného pobytu v rámci režimu malého pohraničního styku, která nepřekročí tři měsíce.

Článek 6

Kontroly při vstupu a výstupu

1. Členské státy provádějí při vstupu a výstupu kontroly obyvatel pohraniční oblasti, aby zajistily, že tyto osoby splňují podmínky uvedené v článku 4.
2. Povolení pro malý pohraniční styk se v rámci režimu malého pohraničního styku neopatřují otiskem vstupního ani výstupního razítka.
3. Odstavcem 1 není dotčen článek 15.

Kapitola III

Povolení pro malý pohraniční styk

Článek 7

Zavedení povolení pro malý pohraniční styk

1. Zavádí se povolení pro malý pohraniční styk.

2. Územní platnost povolení pro malý pohraniční styk je omezena na pohraniční oblast vydávajícího členského státu.
3. Povolení pro malý pohraniční styk se opatřuje fotografií držitele povolení a obsahuje alespoň tyto údaje:
 - a) jméno či jména, příjmení, datum narození, státní příslušnost a bydliště držitele povolení;
 - b) vydávající orgán, datum vydání a dobu platnosti;
 - c) pohraniční oblast, v jejímž rámci je držitel oprávněn se pohybovat;
 - d) číslo či čísla platného cestovního dokladu nebo dokladů podle čl. 9 písm. a), které opravňují svého držitele k překročení vnějších hranic.

V povolení je jasně uvedeno, že jeho držiteli není oprávněn pohybovat se mimo pohraniční oblast a že jakékoli zneužití podléhá sankcím uvedeným v článku 17.

Článek 8

Bezpečnostní prvky a technické podmínky povolení pro malý pohraniční styk

1. Bezpečnostní prvky a technické podmínky povolení pro malý pohraniční styk musí splňovat příslušná ustanovení nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí¹.

¹ Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1.

2. Členské státy zašlou Komisi a ostatním členským státům vzor povolení pro malý pohraniční styk podle odstavce 1.

Článek 9

Podmínky pro vydání

Povolení pro malý pohraniční styk může být vydáno obyvatelům pohraniční oblasti, kteří

- a) jsou držiteli platného cestovního dokladu nebo dokladů podle čl. 17 odst. 3 písm. a) Schengenské úmluvy, které je opravňují k překročení vnějších hranic;
- b) předloží doklady prokazující, že jsou obyvateli pohraniční oblasti a že mají oprávněné důvody k častému překračování vnější pozemní hranice v rámci režimu malého pohraničního styku;
- c) nejsou osobami vedenými v SIS, jimž má být odepřen vstup;
- d) nejsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoli z členských států, zejména nejsou osobami, jimž má být podle vnitrostátních databází členských států odepřen vstup ze stejných důvodů.

Článek 10

Platnost

Povolení pro malý pohraniční styk je platné nejméně po dobu jednoho roku a nejvýše po dobu pěti let.

*Článek 11**Poplatky za vydání*

Poplatky odpovídající správním nákladům na vyřízení žádosti o povolení pro malý pohraniční styk nepřesáhnou poplatky vybírané za vyřízení žádosti o krátkodobé vízum pro více vstupů.

Povolení pro malý pohraniční styk může být vydáváno bezplatně.

*Článek 12**Vydávání*

1. Povolení pro malý pohraniční styk mohou vydávat buď konzulární úřady, nebo jakýkoli správní orgán členského státu určený v dvoustranných dohodách uvedených v článku 13.
2. Členské státy vedou centrální rejstřík žádostí o povolení pro malý pohraniční styk a vydaných, prodloužených a zrušených či odebraných povolení a určí vnitrostátní kontaktní místo poskytující na žádost z jiných členských států bezodkladně informace o povoleních vedených v tomto rejstříku.

Kapitola IV

Provádění režimu malého pohraničního styku

Článek 13

Dvoustranné dohody mezi členskými státy a sousedními třetími zeměmi

1. Za účelem provádění režimu malého pohraničního styku jsou členské státy zmocněny uzavírat se sousedními třetími zeměmi dvoustranné dohody v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení.

Členské státy mohou rovněž zachovat v platnosti stávající dvoustranné dohody o malém pohraničním styku, které se sousedními třetími zeměmi již uzavřely. Pokud tyto dohody nejsou slučitelné s tímto nařízením, provedou členské státy příslušné změny, aby zjištěné nesrovnalosti odstranily.

2. Členské státy před uzavřením nebo změnou jakékoli dvoustranné dohody o malém pohraničním styku se sousední třetí zemí konzultují Komisi ohledně slučitelnosti dohody s tímto nařízením.

Pokud se Komise domnívá, že dohoda není slučitelná s tímto nařízením, oznámí to dotyčnému členskému státu. Tento členský stát učiní veškeré potřebné kroky k tomu, aby dohodu v přiměřené lhůtě změnil s cílem odstranit zjištěné nesrovnalosti.

3. V případech, kdy Společenství nebo dotyčný členský stát neuzavřely obecnou dohodu o zpětném přebírání osob s třetí zemí, zmusí dvoustranné dohody o malém pohraničním styku s touto třetí zemí obsahovat ustanovení pro usnadnění zpětného přebírání osob, u kterých bylo zjištěno zneužívání režimu malého pohraničního styku zavedeného tímto nařízením.

Článek 14

Srovnatelné zacházení

Členské státy v dvoustranných dohodách uvedených v článku 13 zajistí, že třetí země poskytují osobám požívajícím právo Společenství na volný pohyb a státním příslušníkům třetí země, kteří mají zákonné bydliště v pohraniční oblasti dotyčného členského státu, zacházení přinejmenším srovnatelné s tím, které se poskytuje obyvatelům pohraniční oblasti dotyčné třetí země.

Článek 15

Usnadnění překračování hranic

1. Dvoustranné dohody uvedené v článku 13 mohou obsahovat ustanovení pro usnadnění překračování hranic, jimiž členské státy
- a) zřizují zvláštní hraniční přechody otevřené pouze pro obyvatele pohraniční oblasti;
 - b) vyhrazují na řádných hraničních přechodech obyvatelům pohraniční oblasti zvláštní pruhy;
 - c) s ohledem na místní podmínky a existuje-li výjimečně požadavek zvláštní povahy, povolují obyvatelům pohraniční oblasti překračovat jejich vnější pozemní hranici na jiných vymezených místech, než jsou určené hraniční přechody, a mimo stanovenou dobu.

2. Pokud se členský stát rozhodne usnadnit obyvatelům pohraniční oblasti překračování hranic v souladu s odstavcem 1, vztahuje se toto usnadnění automaticky na všechny osoby požívající práva Společenství na volný pohyb, které mají v pohraniční oblasti bydliště.
3. Na hraničních přechodech uvedených v odst. 1 písm. a) a v pruzích uvedených v odst. 1 písm. b) jsou osoby, které překračují vnější pozemní hranici pravidelně a jsou z důvodu častého překračování hranice pohraniční stráží dobře známy, obvykle podrobovány pouze namátkovým kontrolám.

Bez předchozího varování a v nepravidelných intervalech jsou tyto osoby podrobovány občasným důkladným kontrolám.

4. Pokud se členský stát rozhodne usnadnit překračování hranice obyvatelům pohraniční oblasti v souladu s odst. 1 písm. c),
 - a) obsahuje povolení pro malý pohraniční styk vedle informací vyžadovaných podle čl. 7 odst. 3 podrobné údaje o tom, na jakém místě a za jakých okolností může být vnější pozemní hranice překračována;
 - b) daný členský stát provádí namátkové kontroly a pravidelnou ostrahu, aby předešel nedovolenému překračování hranice.

Kapitola V

Závěrečná ustanovení

Článek 16

Ceuta a Melilla

Tímto nařízením nejsou dotčena zvláštní ujednání vztahující se na města Ceuta a Melilla, uvedená v prohlášení Španělského království o městech Ceuta a Melilla v závěrečném aktu k Dohodě o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody.

Článek 17

Sankce

1. Členské státy zajistí, aby každé zneužití režimu malého pohraničního styku, jak jej zavádí toto nařízení a provádějí dvoustranné dohody uvedené v článku 13, podléhalo sankcím stanoveným vnitrostátními právními předpisy.
2. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující a musí zahrnovat možnost zrušení nebo odnětí povolení pro malý pohraniční styk.

3. Členské státy vedou evidenci všech případů zneužití režimu malého pohraničního styku a sankcí uložených v souladu s odstavcem 1. Tyto informace zasílají každých šest měsíců ostatním členským státům a Komisi.

Článek 18

Zpráva o režimu malého pohraničního styku

Do 19. ledna 2003 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění a fungování režimu malého pohraničního styku, jak jej zavádí toto nařízení a provádějí dvoustranné dohody uzavřené nebo zachované v platnosti v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení. Tuto zprávu případně doplní příslušnými legislativními návrhy.

Článek 19

Oznamování dvoustranných dohod

1. Členské státy oznámí Komisi všechny dvoustranné dohody uvedené v článku 13, jakož i jejich případná vypovězení nebo změny.
2. Komise zpřístupní informace oznámené v souladu s odstavcem 1 členským státům a veřejnosti jejich zveřejněním v Úředním věstníku Evropské unie a jinými vhodnými způsoby.

*Článek 20**Změna Schengenské úmluvy*

V článku 136 Schengenské úmluvy se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Odstavec 2 se nepoužije na dvoustranné dohody o malém pohraničním styku podle článku 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států*.

* Úř. věst. L 405, 30.12.2006.“

*Článek 21**Vstup v platnost*

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne 20. prosince 2006.

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda

J. BORRELL FONTELLES

J. KORKEAOJA

Nařízení Rady (ES) č. 1932/2006**ze dne 21. prosince 2006,**

**kterým se mění nařízení (ES) č. 539/2001,
kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít
při překračování vnějších hranic vízum,
jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou
od této povinnosti osvobozeni**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 bod 2) písm. b)
podbod i) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Složení seznamů třetích zemí obsažených v přílohách I a II nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001¹ by měl být a zůstat v souladu s kritérii stanovenými v pátém bodě odůvodnění uvedeného nařízení. Některé třetí země by měly být přeřazeny z jedné přílohy do druhé, zejména s ohledem na nedovolené přistěhovalectví a veřejný pořádek.
- (2) Bolívie by měla být přeřazena do přílohy I nařízení (ES) č. 539/2001. Datum použitelnosti vízové povinnosti pro státní příslušníky Bolívie by mělo být zvoleno tak, aby členské státy mohly včas vypovědět dvoustranné dohody s Bolívií a přijmout veškerá správní a organizační opatření, která jsou nezbytná pro zavedení této vízové povinnosti.
- (3) Antigua a Barbuda, Bahamy, Barbados, Mauricius, Svatý Kryštof a Nevis a Seychely by měly být přeřazeny do přílohy II nařízení (ES) č. 539/2001.

Osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky těchto zemí by nemělo vstoupilo v platnost před uzavřením dvoustranné dohody o osvobození od vízové povinnosti mezi Evropským společenstvím a dotyčnou zemí.

¹ Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1.

- (4) Obě přílohy nařízení (ES) č. 539/2001 by měly být taxativní. Za tímto účelem je třeba ke každé z nich přidat kolonku umožňující určit vízový režim, který mají členské státy uplatňovat na kategorie osob, které až dosud v některých členských státech podléhaly vízové povinnosti a v jiných byly od této povinnosti osvobozeny. Do přílohy I nařízení (ES) č. 539/2001 by měly být přidány různé kategorie britských osob, které nejsou státními příslušníky Spojeného království ve smyslu práva Společenství, a do přílohy II uvedeného nařízení by měli být přidáni britští státní příslušníci v zámorí.
- (5) Členské státy mohou stanovit některá osvobození od vízové povinnosti pro držitele určitých pasů jiných než běžných cestovních pasů. Je třeba vyjasnit označení těchto zvláštních pasů. Je rovněž nezbytné v nařízení (ES) č. 539/2001 učinit odkaz na postupy, které se použijí v případě uplatnění těchto osvobození.
- (6) Členské státy mohou od vízové povinnosti osvobodit osoby s přiznaným postavením uprchlíka a všechny osoby bez státní příslušnosti bez ohledu na to, zda se na tyto osoby vztahuje Úmluva o právním postavení osob bez státní příslušnosti ze dne 28. října 1954, jakož i žáky účastníci se školního zájezdu, pokud osoby těchto kategorií mají bydliště v některé ze třetích zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001.

Pro tyto tři kategorie osob již existuje úplné osvobození od vízové povinnosti, pokud při svém vstupu či opětovném vstupu mají bydliště na schengenském území; pro osoby těchto kategorií, které mají bydliště v členském státě, který není nebo dosud není součástí schengenského území, by mělo být zavedeno obecné osvobození v souvislosti s jejich vstupem nebo opětovným vstupem na území jakéhokoliv jiného členského státu, pro který je závazné schengenské *acquis*.

-
- (7) Na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva¹, je nezbytné stanovit nové osvobození od vízové povinnosti pro držitele povolení pro malý pohraniční styk.
- (8) Úprava osvobození od vízové povinnosti by měla plně odrážet skutečnou praxi. Některé členské státy od vízové povinnosti osvobozují státní příslušníky třetích zemí uvedených v příloze I nařízení (ES) č. 539/2001, kteří jsou příslušníky ozbrojených sil a kteří cestují v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy nebo programu Partnerství pro mír. Tyto výjimky opírající se o mezinárodní závazky, které nespadají do práva Společenství, avšak měly by být z důvodů právní jistoty uvedeny ve zmíněném nařízení.
- (9) V důsledku následných změn nařízení (ES) č. 539/2001 je nezbytné zdokonalit jeho strukturu a srozumitelnost při budoucím přepracování.

¹ Viz tento Úřední věstník.

- (10) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody².
- (11) Pro Spojené království a Irsko není nařízení (ES) č. 539/2001 závazné. Neúčastní se tedy na přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (12) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady 2004/860/ES ze dne 25. října 2004 o podpisu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení³,

¹ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

² Úř. věst. L 368, 15.12.2004, s. 26.

³ Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 78.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 539/2001 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, musí mít osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti při překračování vnějších hranic členských států vízum, pokud třetí země, ve které mají bydliště a která jim jejich cestovní doklad vydala, patří mezi země uvedené na seznamu v příloze I tohoto nařízení.“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Od vízové povinnosti jsou dále osvobozeni

- státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze I tohoto nařízení, kteří jsou držiteli povolení pro malý pohraniční styk vydaného členskými státy na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva^{*}, vykonávají-li držitelé toto právo v rámci režimu malého pohraničního styku,
- žáci, kteří jsou státními příslušníky třetí země uvedené na seznamu v příloze I tohoto nařízení, mají bydliště v některém z členských států uplatňujících rozhodnutí Rady 94/795/SVV ze dne 30. listopadu 1994 o společné akci přijaté Radou na základě čl. K.3 odst. 2 písm. b) Smlouvy o Evropské unii týkající se možností cestování žáků ze třetích zemí s bydlištěm v některém členském státě^{**} a cestují v rámci školního zájezdu jako členové skupiny žáků v doprovodu učitele dotyčné školy,
- osoby s přiznaným postavením uprchlíka, osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají státní příslušnost žádné země, mají bydliště v některém členském státě a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného tímto členským státem.

^{*} Úř. věst. L 405, 30.12.2006.

⁺ Pro Úř. věst.: vložte prosím číslo a datum přijetí uvedeného nařízení (dokument 3607/06).

^{**} Úř. věst. L 327, 19.12.1994, s. 1.“

- 2) Článek 3 se zrušuje.
- 3) Článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) držitele diplomatických pasů, služebních nebo úředních pasů anebo zvláštních pasů jedním z postupů stanovených v čl. 1 odst. 1 a v čl. 2 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 789/2001 ze dne 24. dubna 2001, kterým se Radě vyhrazují prováděcí pravomoci v oblasti určitých podrobných předpisů a praktických postupů týkajících se posuzování žádostí o udělení víza^{*};

* Úř. věst. L 116, 26.4.2001, s. 2. Nařízení ve znění rozhodnutí 2004/927/ES (Úř. věst. L 396, 31.12.2004, s. 45).“

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členský stát může od vízové povinnosti osvobodit

- a) žáky, kteří mají státní příslušnost třetí země uvedené v příloze I, mají bydliště ve třetí zemi uvedené v příloze II nebo ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku a cestují v rámci školního zájezdu jako člen skupiny žáků v doprovodu učitele dotyčné školy;
- b) osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti, pokud třetí země, ve kterých mají bydliště a které jim vydaly jejich cestovní doklady, patří mezi třetí země uvedené v příloze II;

- c) příslušníky ozbrojených sil, kteří cestují v rámci NATO nebo programu Partnerství pro mír, a držitele dokladů o totožnosti a cestovního příkazu, jež jsou stanoveny Úmluvou mezi účastníky Organizace Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil ze dne 19. června 1951.“

4) Příloha I se mění takto:

a) v části 1

- i) vkládá se položka „Bolívie“;
- ii) zrušují se položky „Antigua a Barbuda“, „Bahamy“, „Barbados“, „Mauricius“, „Seychely“ a „Svatý Kryštof a Nevis“;
- iii) netýká se českého znění;
- iv) položka „Svazová republika Jugoslávie (Srbsko a Černá Hora)“ se nahrazuje položkami „Srbsko“ a „Černá Hora“;
- v) položka „Západní Samoa“ se nahrazuje položkou „Samoa“;

b) doplňuje se nový bod, který zní:

„3. BRITŠTÍ OBČANÉ, KTEŘÍ NEJSOU STÁTNÍMI PŘÍSLUŠNÍKY
SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA
VE SMYSLU PŘÁVA SPOLEČENSTVÍ:

Občané britských zámořských území (British Overseas Territories Citizens),
kteří nemají právo na pobyt ve Spojeném království

Britští občané v zámoří (British Overseas Citizens)

Poddaní britské koruny (British Subjects), kteří nemají právo na pobyt ve
Spojeném království

Osoby pod britskou ochranou (British Protected Persons)“.

5) Příloha II se mění takto:

a) v části 1

i) zrušuje se položka „Bolívie“;

ii) vkládají se nové položky, které znějí:

„Antigua a Barbuda*“

„Bahamy*“

„Barbados*“

„Mauricius*“

„Seychely*“

„Svatý Kryštof a Nevis*“;

iii) vkládá se nová poznámka pod čarou, která zní:

„* Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která bude uzavřena s Evropským společenstvím.“;

iv) položka „Brunej“ se nahrazuje položkou „Brunej Darussalam“.

b) doplňuje se nový bod, který zní:

„3. BRITŠTÍ OBČANÉ, KTERÍ NEJSOU STÁTNÍMI PŘÍSLUŠNÍKY
SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA
VE SMYSLU PRÁVA SPOLEČENSTVÍ:

Britští státní příslušníci v zámoří [British Nationals (Overseas)]“.

Článek 2

Členské státy zavedou vízovou povinnost pro státní příslušníky Bolívie ode dne 1. dubna 2007.

Členské státy budou uplatňovat osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky zemí Antigua a Barbuda, Bahamy, Barbados, Mauricius, Svatý Kryštof a Nevis a Seychely ode dne, kdy vstoupí v platnost dohoda o osvobození od vízové povinnosti, kterou Evropské společenství uzavře s dotyčnou třetí zemí.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne 21. prosince 2006.

*Za Radu
předseda*

J. KORKEAOJA

Nařízení Rady (ES) č. 1933/2006**ze dne 21. prosince 2006,****kterým se Běloruské republice dočasně odnímá přístup
ke všeobecným celním preferencím**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 133 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 980/2005 ze dne 27. června 2005 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí¹, a zejména na čl. 20 odst. 4 uvedeného nařízení,

¹ Úř. věst. L 169, 30.6.2005, s. 1.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle nařízení (ES) č. 980/2005 je Běloruská republika (dále jen „Bělorusko“) zvýhodněnou zemí v systému všeobecných celních preferencí Společenství.
- (2) Dne 29. ledna 2003 předložily Mezinárodní konfederace svobodných odborů (ICFTU), Evropská odborová konfederace (ETUC) a Světová konfederace práce (WCL) společnou žádost Komisi, aby bylo provedeno šetření podle článku 27 nařízení (ES) č. 2501/2001 ze dne 10. prosince 2001 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí v období od 1. ledna 2002 do 31. prosince 2004¹ ohledně údajného porušování svobody sdružování a práva na kolektivní vyjednávání v Bělorusku.
- (3) Komise žádost prozkoumala, přičemž konzultovala Výbor pro všeobecné celní preference, a rozhodnutím ze dne 29. prosince 2003² se rozhodla zahájit šetření. Prostřednictvím zveřejněného oznámení byly vyžádány informace od zúčastněných stran³.
- (4) Běloruské orgány byly o zahájení šetření formálně informovány. Popřely, že by docházelo k porušování úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP) č. 87 (o svobodě sdružování a ochraně práva se organizovat) a č. 98 (o provádění zásad práva organizovat se a kolektivně vyjednávat).

¹ Úř. věst. L 346, 31.12.2001. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 980/2005.

² Rozhodnutí Komise 2004/23/ES ze dne 29. prosince 2003 o zahájení vyšetřování na základě čl. 27 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2501/2001, týkající se porušování svobody sdružování v Bělorusku (Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 90).

³ Úř. věst. C 40, 14.2.2004, s. 4.

- (5) Informace, které Komise získala během šetření, jež probíhalo za konzultace s Výborem pro všeobecné celní preference, však potvrdily existenci závažného a soustavného porušování svobody sdružování a práva na kolektivní vyjednávání podle úmluv MOP č. 87 a 98. Komise se mimo jiné dozvěděla, že MOP situaci v Bělorusku s ohledem na uvedené dvě úmluvy zkoumala a v listopadu roku 2003 zahájila své vlastní šetření. Výsledná zpráva vyšetřovací komise MOP z července 2004 obsahovala 12 doporučení, podle nichž měla být ke zlepšení situace v Bělorusku přijata určitá opatření. Bělorusko bylo vyzváno k provedení těchto doporučení do 1. června 2005, což však neučinilo. Komise na základě těchto informací a svého vlastního přezkumu usoudila, že dočasné odnětí preferenčního režimu je odůvodněné.
- (6) Dne 17. srpna 2005 se Komise rozhodla sledovat a hodnotit situaci v oblasti práv pracovníků v Bělorusku¹. V oznámení o zahájení šestiměsíční doby pro toto sledování a hodnocení² se uvádí, že Komise má v úmyslu předložit Radě návrh na dočasné odnětí obchodních preferencí, pokud se Bělorusko do konce dané lhůty nezaváže přijmout nutná opatření, aby vyhovělo zásadám uvedeným v deklaraci MOP o základních principech a právech v práci z roku 1998, podle dvanácti doporučení zprávy vyšetřovací komise MOP z července 2004. Běloruské orgány byly o rozhodnutí a oznámení oficiálně informovány.

¹ Rozhodnutí Komise 2005/616/ES ze dne 17. srpna 2005 o sledování a hodnocení situace v oblasti ochrany práv pracovníků v Bělorusku za účelem dočasného odstranění obchodních preferencí (Úř. věst. L 213, 18.8.2005, s. 16).

² Úř. věst. C 240, 30.9.2005, s. 41.

- (7) Požadovaný závazek nebyl ze strany Běloruska učiněn do konce šestiměsíční lhůty pro sledování a hodnocení, ani – jak je uvedeno níže – během měsíců následujících. Místo toho předložily dne 30. března 2006 běloruské orgány Komisi zprávu o situaci v souvislosti se svobodou sdružování v Bělorusku. Komise zprávu analyzovala a dospěla k závěru, že zpráva nepotvrzuje dostatečným způsobem závazek.
- (8) Mezitím přijal řídicí orgán MOP v březnu 2006 zprávu o následných opatřeních vypracovanou Výborem pro svobodu sdružování, v níž bylo poukázáno na neustálé zhoršování situace týkající se práv odborů v Bělorusku a v níž byly běloruské orgány vyzvány k okamžitému přijetí konkrétních opatření.
- (9) Komise dále obdržela od běloruských orgánů sdělení ze dne 16. května 2006 o situaci týkající se svobody sdružování v Bělorusku. Podobně jako v případě zprávy ze dne 30. března 2006 dospěla Komise po pečlivé analýze k závěru, že zpráva nepotvrzuje závazek, ani přesvědčivě nedokládá zlepšení situace. Stejným způsobem byla situace v Bělorusku zhodnocena ve zprávě Výboru konference Mezinárodní organizace práce pro používání norem Mezinárodní konference práce z června 2006, v níž bylo s politováním konstatováno, že běloruská vláda daná doporučení neprovádí, a dále byla zdůrazněna nutnost přijmout rychle náležitá opatření, aby bylo možné dosáhnout skutečného a konkrétního pokroku. V červnu 2006 bylo dále na Mezinárodní konferenci práce pořádané pod záštitou MOP označeno nedostatečné provádění 12 doporučení, která Bělorusko od července 2004 stále nebere na vědomí, za trvající nečinnost. Toto výjimečné označení se používá pouze pro velice závažné a systematické případy nedodržování ratifikované úmluvy.

- (10) Komise pečlivě analyzovala nedávný vývoj událostí v Bělorusku, včetně dopisu Běloruska ze dne 14. října 2006, který Komise obdržela dne 17. října 2006. V tomto dopise jsou předloženy určité možné záměry, aniž by však byl učiněn skutečný závazek a aniž by bylo jednoznačně doloženo zlepšení situace, a ani v něm není zmíněno provádění zásad úmluv MOP č. 87 a 98. Zásady stanovené v úmluvách MOP č. 87 a 98 jsou nadále porušovány.
- (11) S ohledem na uvedené skutečnosti by měl být dočasně odňat preferenční režim pro produkty pocházející z Běloruska, dokud nebude rozhodnuto, že důvody pro dočasné odnětí již pominuly.
- (12) Toto nařízení by mělo vstoupit v platnost šest měsíců po dni, kdy bylo přijato, pokud během tohoto období nebude rozhodnuto, že důvody pro toto nařízení již pominuly,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Preferenční režim pro produkty pocházející z Běloruska podle nařízení (ES) č. 980/2005 se dočasně odnímá.

Článek 2

Rada na návrh Komise obnoví kvalifikovanou většinou preferenční režim pro produkty pocházející z Běloruska, pokud v Bělorusku přestane docházet k porušování svobody sdružování a práva na kolektivní vyjednávání.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 21. června 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. prosince 2006.

Za Radu

předseda

J. KORKEAOJA

Nařízení Rady (ES) č. 1934/2006**ze dne 21. prosince 2006,****kterým se zřizuje finanční nástroj pro spolupráci s průmyslovými a jinými zeměmi a územími
s vysokými příjmy**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 181a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V průběhu posledního desetiletí Společenství soustavně posilovalo dvoustranné vztahy s celou řadou průmyslových a jiných zemí a území s vysokými příjmy z různých oblastí světa, zejména Severní Ameriky, východní Asie a Oceánie, ale také jihovýchodní Asie a oblasti Perského zálivu. Tyto vztahy se rozvinuly tak, že zahrnují rozšiřující se spektrum otázek a oblastí v hospodářské sféře i mimo ni.
- (2) Je v zájmu Společenství dále prohlubovat vztahy s průmyslovými zeměmi a územími, s nimiž často sdílí podobné politické, hospodářské a institucionální struktury a hodnoty a které jsou důležitými politickými a obchodními partnery ve dvoustranných vztazích, jakož i významnými aktéry na mnohostranných fórech a v globálním řízení. Jde o důležitý faktor při posilování úlohy a postavení Evropské unie ve světě, konsolidaci mnohostranných institucí a přispívání k rovnováze a rozvoji světového hospodářství a mezinárodního systému.
- (3) Evropská unie a průmyslové a jiné země a území s vysokými příjmy se dohodly na posilování svých vztahů a na spolupráci v oblastech společných zájmů prostřednictvím řady dvoustranných nástrojů, jako jsou dohody, prohlášení, akční plány a další podobné dokumenty.

-
- (4) Na základě zásad stanovených v uvedených dvoustranných nástrojích uskutečňuje Společenství politiku spolupráce s cílem vytvořit prostředí příznivé pro navazování a rozvoj svých vztahů s těmito zeměmi a územími. Činnosti v oblasti spolupráce přispějí k posílení přítomnosti a viditelnosti Evropy v těchto zemích a podpoří hospodářské, obchodní, akademické, kulturní a jiné výměny a interakce mezi rozmanitou škálou aktérů obou stran.
- (5) Evropská unie je založena na zásadách demokracie, právního státu, řádné správy věcí veřejných a dodržování lidských práv a základních svobod. Činnost Společenství podle tohoto nařízení by měla přispívat k obecnému cíli rozvoje a upevňování těchto zásad v partnerských zemích a regionech prostřednictvím dialogu a spolupráce.
- (6) Podpora rozmanitých iniciativ dvoustranné spolupráce s průmyslovými a jinými zeměmi a územími s vysokými příjmy v rámci jediného nástroje umožní úspory z rozsahu, synergické účinky, vyšší účinnost a viditelnost činnosti Společenství.
- (7) V zájmu dosažení cílů tohoto nařízení je nezbytné prosazovat diferencovaný přístup a utvářet spolupráci s partnerskými zeměmi s ohledem na jejich konkrétní hospodářskou, sociální a politickou situaci, jakož i na zvláštní zájmy, strategie a priority Společenství.
- (8) Toto nařízení vyžaduje zrušení nařízení Rady (ES) č. 382/2001 ze dne 26. února 2001 o provádění projektů na podporu spolupráce a obchodních vztahů mezi Evropskou unií a průmyslovými zeměmi Severní Ameriky, Dálného východu a Oceánie¹.

¹ Úř. věst. L 57, 27.2.2001, s. 10. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1900/2005 (Úř. věst. L 303, 22.11.2005, s. 22).

- (9) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž podpory posílené spolupráce mezi Společenstvím a průmyslovými a jinými zeměmi a územími s vysokými příjmy, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu akce lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (10) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi¹,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Cíl

1. Financování Společenstvím podporuje hospodářskou, finanční a technickou spolupráci a další formy spolupráce, které spadají do jeho pravomoci, s průmyslovými a jinými zeměmi a územími s vysokými příjmy.
2. Hlavním cílem spolupráce s těmito zeměmi a územími je konkrétně reagovat na potřebu posílit vazby a prohloubit jednání na dvoustranné, regionální nebo mnohostranné úrovni, a vytvořit tak příznivější prostředí pro rozvoj vztahů Společenství s těmito zeměmi a územími a prosazovat dialog při současném hájení zájmů Společenství.

¹ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/215/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

Článek 2

Oblast působnosti

1. Cílem spolupráce s průmyslovými a jinými zeměmi a územími s vysokými příjmy je jednat s partnery, kteří sdílejí podobné politické, hospodářské a institucionální struktury a hodnoty a kteří jsou důležitými partnery ve dvoustranných vztazích i významnými aktéry na mnohostranných fórech a v rámci globálního řízení. Spolupráce zahrnuje rovněž nové průmyslové nebo jiné země a území s vysokými příjmy, u nichž má Společenství strategický zájem na rozšiřování vazeb.
2. Pro účely tohoto nařízení se průmyslovými a jinými zeměmi a územími s vysokými příjmy rozumějí země a území uvedené v příloze I (dále jen „partnerské země“). V řádně odůvodněných případech a za účelem posílení regionální spolupráce však může Komise při přijímání akčních programů podle článku 6 rozhodnout, že země, které nejsou uvedeny v příloze I, jsou způsobilé, pokud je projekt nebo program, jenž bude prováděn, regionální nebo přeshraniční povahy. Tato možnost může být stanovena ve víceletých programech spolupráce podle článku 5. Komise mění seznam uvedený v příloze I v souladu s pravidelnými přezkumy seznamu rozvojových zemí Výborem pro rozvojovou pomoc Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj a o změnách informuje Radu.

Článek 3

Obecné zásady

1. Evropská unie je založena na zásadách svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a právního státu a snaží se prostřednictvím dialogu a spolupráce podporovat oddanost těmto zásadám v partnerských zemích.
2. Při provádění tohoto nařízení se při utváření spolupráce s partnerskými zeměmi podle potřeby uplatňuje diferencovaný přístup s ohledem na jejich konkrétní hospodářskou, sociální a politickou situaci, jakož i na zvláštní zájmy, strategie a priority Společenství.
3. Opatření financovaná podle tohoto nařízení zahrnují oblasti spolupráce uvedené zejména v nástrojích, dohodách, prohlášeních a akčních plánech mezi Společenstvím a partnerskými zeměmi, jakož i oblasti zvláštních zájmů Společenství.
4. U opatření financovaných podle tohoto nařízení usiluje Společenství o zajištění soudržnosti s jinými oblastmi své vnější činnosti a s jinými příslušnými politikami Společenství. Tato soudržnost se zajišťuje při tvorbě politiky, strategickém plánování i plánování a provádění jednotlivých opatření.
5. Opatření financovaná podle tohoto nařízení doplňují úsilí členských států a veřejných subjektů Společenství, včetně oblasti obchodních vztahů, a přidávají jim hodnotu.

Článek 4

Oblasti spolupráce

Financování Společenstvím podporuje činnosti spolupráce v souladu s článkem 1 a je v souladu s celkovým účelem, oblastí působnosti, cíli a obecnými zásadami tohoto nařízení. Zvláštní pozornost je věnována činnostem v těchto oblastech spolupráce, jež mohou zahrnovat regionální rozměr:

- 1) podpora spolupráce, partnerství a společných podniků mezi hospodářskými, akademickými a vědeckými činiteli ve Společenství a v partnerských zemích;
- 2) povzbuzení dvoustranného obchodu, investičních toků a hospodářských partnerství;
- 3) podpora dialogu mezi politickými, ekonomickými a sociálními činiteli a dalšími nevládními organizacemi v příslušných odvětvích ve Společenství a partnerských zemích;
- 4) podpora mezilidských vazeb, programů vzdělávání a odborné přípravy a intelektuálních výměn a posilování vzájemného pochopení mezi kulturami a civilizacemi;
- 5) podpora projektů spolupráce v oblastech, jako jsou výzkum, věda a technologie, energetika, doprava a záležitosti životního prostředí včetně změny klimatu, celní a finanční záležitosti a jakékoli další oblasti společného zájmu Společenství a partnerských zemí;
- 6) posílení povědomí o Evropské unii a jejího pochopení a posílení její viditelnosti v partnerských zemích;

- 7) podpora zvláštních iniciativ, včetně výzkumné práce, studií, pilotních režimů nebo společných projektů, které mají účinně a pružně reagovat na cíle spolupráce vyplývající z vývoje dvoustranných vztahů Společenství s partnerskými zeměmi nebo jejichž cílem je poskytnout podnět k dalšímu prohlubování a rozšiřování těchto dvoustranných vztahů.

Článek 5

Programování a přidělování finančních prostředků

1. Činnost na podporu spolupráce podle tohoto nařízení je prováděna v rámci víceletých programů spolupráce zahrnujících spolupráci se všemi nebo s některými partnerskými zeměmi. Komise vypracovává víceleté programy spolupráce a vymezuje jejich oblast působnosti.
2. Víceleté programy spolupráce nezahrnují období delší, než je doba platnosti tohoto nařízení. Uvádějí strategické zájmy a priority Společenství, obecné cíle a očekávané výsledky. Uvádějí rovněž oblasti zvolené pro financování Společenstvím a vymezují orientační přidělení finančních prostředků, a to celkově, podle prioritních oblastí a podle partnerských zemí nebo skupiny partnerských zemí na dané období. Mohou být případně uvedeny ve formě rozpětí. Víceleté programy spolupráce jsou přezkoumávány v polovině období nebo příležitostně podle potřeby.
3. Komise přijímá víceleté programy spolupráce a všechny jejich přezkumy postupem podle čl. 15 odst. 2.

*Článek 6**Provádění*

1. Komise přijímá roční akční programy na základě víceletých programů spolupráce podle článku 5.
2. Roční akční programy stanoví pro všechny partnerské země nebo pro některé z nich sledované cíle, oblasti činnosti, očekávané výsledky, řídicí postupy a celkovou plánovanou částku financování. Obsahují popis operací, které mají být financovány, údaje o částkách přidělených pro jednotlivé operace a orientační harmonogram provádění.
3. Komise přijímá roční akční programy postupem podle čl. 15 odst. 2. Tento postup nemusí být použit pro změny akčních programů, jako jsou například změny, kterými se provádějí technické úpravy, prodlužuje prováděcí období, přerozdělují finanční prostředky mezi plánované operace v rámci předpokládaného rozpočtu nebo se zvyšuje či snižuje objem rozpočtu o méně než 20 % původního rozpočtu, jsou-li tyto změny v souladu s původními cíli stanovenými v akčních programech.

Článek 7
Způsobilost

Pro financování podle tohoto nařízení za účelem provádění akčních programů podle článku 6 jsou způsobilé:

- a) tyto subjekty a orgány členských států a partnerských zemí:
 - i) veřejné a polostátní subjekty, místní řady a správní orgány a jejich sdružení;
 - ii) společnosti, firmy a jiné soukromé organizace a podniky;
 - iii) nevládní organizace; sdružení občanů a odvětvové organizace, jako jsou odbory, organizace zastupující hospodářské a sociální zájmy, organizace spotřebitelů, ženské a mládežnické organizace; vzdělávací, kulturní, výzkumné a vědecké organizace, organizace sdělovacích prostředků; univerzity a jiné vzdělávací instituce;
- b) partnerské země a jejich regiony, instituce a decentralizované orgány;
- c) mezinárodní organizace, včetně regionálních organizací, pokud přispívají k cílům tohoto nařízení;
- d) fyzické osoby z členských států a partnerských zemí nebo dalších třetích zemí, pokud přispívají k dosažení cílů tohoto nařízení;
- e) společné orgány zřízené partnerskými zeměmi a regiony a Společenstvím;

- f) orgány a instituce Společenství, pokud provádějí podpůrná opatření určená v článku 9;
- g) agentury Evropské unie.

Článek 8

Druhy financování

1. Projekty a programy spolupráce jsou financovány ze souhrnného rozpočtu Evropské unie buď zcela, nebo ve spolufinancování s jinými zdroji podle článku 10.
2. Financování provádění akčních programů může mít zejména tyto právní formy:
 - a) grantové dohody (včetně stipendií);
 - b) zakázky;
 - c) pracovní smlouvy;
 - d) finanční dohody.
3. Pokud má provádění akčních programů formu finančních dohod s partnerskými zeměmi, stanoví se, že finanční prostředky Společenství nesmějí být použity na úhradu daní, cel a poplatků v partnerských zemích.

Článek 9

Podpůrná opatření

1. Finanční prostředky poskytnuté Společenstvím mohou krýt výdaje související s přípravou, sledováním, monitorováním, auditem a hodnocením, které jsou přímo nezbytné pro provádění tohoto nařízení a dosažení jeho cílů, a jakékoli jiné výdaje na správní nebo technickou pomoc, které může Komise včetně svých delegací v partnerských zemích vynaložit na řízení operací financovaných podle tohoto nařízení.
2. Tato podpůrná opatření nemusí být nutně zahrnuta ve víceletých programech, a proto mohou být financována mimo jejich oblast působnosti.
3. Komise přijímá podpůrná opatření, která nejsou zahrnuta ve víceletých programech, a informuje o nich členské státy.

Článek 10

Spolufinancování

1. Opatření mohou spolufinancovat mimo jiné
 - a) členské státy, jejich regionální a místní orgány a rovněž jejich veřejné a polostátní instituce;
 - b) partnerské země, a zejména jejich veřejné a polostátní agentury;

- c) mezinárodní a regionální organizace, včetně mezinárodních a regionálních finančních institucí;
 - d) společnosti, firmy, jiné soukromé organizace a podniky a jiné nestátní subjekty;
 - e) partnerské země přijímajícími finanční prostředky a jiné subjekty způsobilé pro financování podle článku 7.
2. V případě souběžného spolufinancování je projekt nebo program rozdělen do více zřetelně odlišných operací, z nichž každou financuje jiný partner, který poskytuje spolufinancování takovým způsobem, že konečné použití finančních prostředků lze vždy identifikovat.
3. V případě sdíleného spolufinancování sdílejí partneři, kteří zajišťují spolufinancování, celkové náklady na projekt nebo program a zdroje se slučují takovým způsobem, že není možné identifikovat zdroj finančních prostředků pro konkrétní činnost provedenou jako součást projektu nebo programu.
4. Komise může přijmout a spravovat finanční prostředky pro spolufinancované projekty jménem subjektů uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c) za účelem provádění společných opatření. S těmito finančními prostředky se zachází jako s účelově vázanými příjmy v souladu s článkem 18 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 22. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství¹.

¹ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

*Článek 11**Řídící postupy*

1. Opatření financovaná podle tohoto nařízení se provádějí v souladu s nařízením (ES) č. 1605/2002, a zejména s částí druhou hlavou IV uvedeného nařízení.
2. Komise může úkoly veřejné moci, a zejména úkoly v oblasti plnění rozpočtu, pověřit subjekty uvedené v čl. 54 odst. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 1605/2002. Subjekty vymezené v čl. 54 odst. 2 písm. c) uvedeného nařízení mohou být pověřeny úkoly veřejné moci pouze v případě, že mají uznávané mezinárodní postavení, splňují požadavky na mezinárodně uznávané systémy řízení a kontroly a podléhají dohledu veřejného orgánu.

*Článek 12**Ochrana finančních zájmů Společenství*

1. Veškeré dohody vyplývající z tohoto nařízení obsahují ustanovení zajišťující ochranu finančních zájmů Společenství, a to zejména s ohledem na nesrovnalosti, podvody, korupci a jakékoli jiné protiprávní činnosti, podle nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství¹ a (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. prosince 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem² a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)³.

¹ Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

² Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.

³ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

2. Dohody výslovně poskytují Komisi a Účetnímu dvoru právo auditu všech dodavatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi finanční prostředky Společenství, a to na základě dokladů i na místě. Dohody také výslovně opravňují Komisi k provádění kontrol a inspekci na místě podle nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96.
3. Veškeré smlouvy uzavřené v souvislosti s prováděním spolupráce zajistí během plnění smluv i po něm práva Komise a Účetního dvora stanovená v odstavci 2.

Článek 13

Hodnocení

1. Komise pravidelně vyhodnocuje činnost a programy financované podle tohoto nařízení, popřípadě i prostřednictvím nezávislých vnějších hodnocení, aby zjistila, zda jsou plněny cíle, a aby mohla sestavit doporučení pro zlepšení dalších operací. Výsledky se použijí jako zpětná vazba pro sestavování programů a přidělování zdrojů.
2. Komise zasílá své hodnotící zprávy pro informaci Evropskému parlamentu a výboru uvedenému v článku 15.
3. Komise zapojí příslušné zúčastněné subjekty, včetně nestátních činitelů, do fáze hodnocení spolupráce Společenství uskutečňované podle tohoto nařízení.

*Článek 14**Výroční zpráva*

Komise posoudí pokrok dosažený při provádění opatření podle tohoto nařízení a předloží Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu o provádění tohoto nařízení. Zpráva bude obsahovat výsledky plnění rozpočtu a uveďte financované činnosti a programy a pokud možno i hlavní výsledky a dopad činnosti a programů v oblasti spolupráce.

*Článek 15**Výbor*

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je 30 dní.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

*Článek 16**Finanční ustanovení*

Finanční referenční částka pro provádění tohoto nařízení v letech 2007 až 2013 činí 172 milionů EUR. Roční rozpočtové prostředky schvaluje rozpočtový orgán v mezích finančního rámce.

*Článek 17**Zrušení*

1. Nařízení (ES) č. 382/2001 se zrušuje s účinkem ode
 - dne 1. ledna 2007, nebo
 - dne vstupu tohoto nařízení v platnost,podle toho, co nastane později.
2. Zrušené nařízení se i nadále použije pro právní úkony a závazky, kterými se plní rozpočtové roky před rokem 2007. Veškeré odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

*Článek 18**Přezkum*

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2010 zprávu hodnotící provádění tohoto nařízení v prvních třech letech a v případě potřeby i legislativní návrh jeho nezbytných úprav.

*Článek 19**Vstup v platnost*

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2007 do dne 31. prosince 2013.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. prosince 2006.

Za Radu

předseda

J. KORKEAOJA

PŘÍLOHA I**Seznam zahrnutých zemí a území**

- 1) Austrálie
- 2) Bahrajn
- 3) Brunej
- 4) Čínské Tchaj-pej⁷
- 5) Hongkong
- 6) Japonsko
- 7) Kanada
- 8) Katar
- 9) Korejská republika
- 10) Kuvajt
- 11) Macao
- 12) Nový Zéland
- 13) Omán
- 14) Saúdská Arábie
- 15) Singapur
- 16) Spojené arabské emiráty
- 17) Spojené státy americké

⁷ Ačkoliv neexistují diplomatické ani politické vztahy s čínskou Tchaj-pejí, probíhají intenzivní kontakty v oblasti hospodářství, obchodu, vědy a technologie, norem a standardů a v mnoha dalších, v nichž by se mělo pokračovat.

V

(Akty přijaté podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii)

Společná akce Rady 2006/998/SZBP

ze dne 21. prosince 2006,

kterou se mění společná akce 2001/555/SZBP o zřízení satelitního střediska Evropské unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 14 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 20. července 2001 přijala Rada společnou akci 2001/555/SZBP o zřízení satelitního střediska Evropské unie¹.
- (2) Dne 28. července 2006 předložil generální tajemník, vysoký představitel v souladu s článkem 22 uvedené společné akce zprávu o provádění společné akce za účelem jejího případného přezkumu.
- (3) Dne 22. září 2006 vzal Politický a bezpečnostní výbor vykonávající politický dohled nad činností střediska uvedenou zprávu na vědomí a doporučil, aby s ohledem na ni Rada společnou akci náležitým způsobem změnila.
- (4) Společná akce 2001/555/SBZP by měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SPOLEČNOU AKCI:

¹ Úř. věst. L 200, 25.7.2001, s. 5.

Článek 1

Společná akce 2001/555/SZBP se mění takto:

- 1) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Poslání

1. V souladu s Evropskou bezpečnostní strategií¹ středisko podporuje rozhodovací proces Evropské unie v oblasti SZBP, a zejména v oblasti EBOP, včetně operací Evropské unie pro řešení krizí, tím, že v souladu s články 3 a 4 poskytuje v případě potřeby produkty, které jsou výsledkem analýzy satelitních snímků a doplňujících údajů, včetně leteckých snímků, jakož i související služby.
2. V rámci tohoto poslání vydává generální tajemník, vysoký představitel středisku pokyn, a to na základě příslušné žádosti a pokud to umožní kapacita střediska, aby poskytlo produkty nebo služby:
 - i) členskému státu nebo Komisi;
 - ii) třetím státům, které souhlasily s ustanoveními uvedenými v příloze o účasti třetích států na činnosti střediska;

¹

Bezpečná Evropa v lepším světě - Evropská bezpečnostní strategie schválená Evropskou radou v Bruselu dne 12. prosince 2003.

iii) mezinárodním organizacím jako jsou Organizace spojených národů (OSN), Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) a Organizace Severoatlantické smlouvy (NATO), týká-li se žádost oblasti SZBP, zejména EBOP.“

2) V článku 8 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Ředitel jmenuje zástupce ředitele střediska po schválení správní radou. Zástupce ředitele je jmenován na dobu tří let s možností jednoho prodloužení funkčního období o tři roky. Ředitel je pověřen přijímáním všech ostatních zaměstnanců střediska.“

3) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Pracovní program

1. Do 30. září každého roku vypracuje ředitel návrh ročního pracovního programu na následující rok doplněný návrhem dlouhodobého pracovního programu, jenž obsahuje orientační výhledy na další dva roky, a předloží ho správní radě.
2. Správní rada schválí roční a dlouhodobý pracovní program do 30. listopadu každého roku.“

4) V článku 12 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Příjmy střediska tvoří příspěvky členských států, s výjimkou Dánska, ve výši stanovené podle hrubého národního důchodu, platby za poskytované služby a ostatní příjmy.“

5) V článku 12 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Žádosti o analýzu podané podle čl. 2 odst. 2 mohou podléhat poplatkům na pokrytí nákladů v souladu s pokyny stanovenými ve finančních pravidlech střediska uvedenými v článku 15.“

6) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Rozpočtový proces

1. Do 30. září každého roku předloží ředitel správní radě návrh ročního rozpočtu střediska na následující finanční rok, zahrnující správní výdaje, provozní výdaje a očekávané příjmy, jakož i dlouhodobé orientační odhady výdajů a příjmů s ohledem na návrh dlouhodobého pracovního programu.
2. Správní rada schválí roční rozpočet střediska jednomyslným rozhodnutím zástupců členských států do 30. listopadu každého roku.

3. V případě nevyhnutelných, výjimečných nebo nepředvídaných okolností může ředitel předložit správní radě návrh opravného rozpočtu. Správní rada s náležitým ohledem na naléhavost věci schválí opravný rozpočet jednomyslným rozhodnutím zástupců členských států.“

7) Článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Vysílání pracovníků

1. Po dohodě s ředitelem mohou být odborníci z členských států a úředníci z orgánů nebo agentur Evropské unie přiděleni do střediska na dobu určitou buď na místa v organizační struktuře střediska nebo pro zvláštní úkoly a projekty.
2. V případě krize může být středisko posíleno odbornými pracovníky vyslanými členskými státy, Komisí nebo Generálním sekretariátem Rady. Potřebu a délku takového vyslání určuje generální tajemník, vysoký představitel po poradě s ředitelem střediska.
3. Ustanovení týkající se vyslání přijímá správní rada na návrh ředitele.

4. Podle ustanovení týkajících se zaměstnanců střediska lze pracovníky v zájmu služby vyslat na dobu určitou na místo mimo středisko.“

- 8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 20a

Účast Komise

Komise je plně zapojena do činnosti střediska. Středisko přijme nezbytná správní ujednání a naváže nezbytné pracovní vztahy s Komisí za účelem maximalizace součinnosti a zamezení zbytečnému zdvojování prostřednictvím výměny odborných poznatků a poradenství v oblastech, kde činnosti Společenství souvisejí s posláním střediska a kde činnosti střediska mají vztah k činnostem Společenství.“

- 9) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Podávání zpráv

Generální tajemník, vysoký představitel předloží Radě nejpozději do 31. července 2011 zprávu o fungování střediska, v případě potřeby doplněnou o náležitá doporučení za účelem jeho dalšího rozvoje.“

- 10) V článku 1 se zrušuje odstavec 3, v čl. 9 odst. 1 se zrušuje druhá věta, v článku 12 se zrušuje odstavec 5 a v článku 23 se zrušují odstavce 1, 2, 4, 5 a 6.

Článek 2

Tato společná akce vstupuje v platnost dnem přijetí.

Článek 3

Tato společná akce bude zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 21. prosince 2006.

Za Radu

předseda

J. KORKEAOJA
